

Вклечило се на деда — 'валá му. Оклечила се на баба — 'улá ѝ.

Вкоравил са, та са чак забравил.

В' която кжща има пушък ¹⁾, ще има и кавга.

В' която кжща нѣма дим, в' нея нѣма и свада.

В' кошница са не побира.

Вкропсало ли са е? нѣма прокопсия от него.

Влачи го подирѣ си като съдран цървул ²⁾, — кога води нѣкого, който не му е потрѣбен.

Влачи са като прѣбито куче. — Едвам се влачи.

Влачи се като прѣбита зѣмья. — Полека ходи.

Влачи се като мъгла без вѣтр.

Влачи са опатката му слѣд него. — Говори се зло.

Влачи си опашката подирѣ си. — Води жена си и дѣцата си с' себе си.

Влачи си вжжето подиря си. — Заслужва да се обѣси.

Влачи си поясът за кавга. — Да намѣри причина, като го застѣпи нѣкой.

Влачете ма, аз нека си плачѣ.

Влачи я подирѣ си като писана (шарена) торба.

Влашка мѣсечина. — Слънце, съмвало.

Влѣзъл в' чужди поливки. — Другиму били нѣщо гнѣвни, но той на този час се намѣрил та истеглил за него. Поливки — от поливам. И сега ѿще в' нѣкои градове врачкитѣ варят разни бурени и поливат с' тѣх нѣкои болни, за да ги намрази и остави злината, която се е влибила и ковнала в' тѣх. Болнитѣ ги поливат нощем, в' потайно врѣме, на кръстопѣхт, и който влѣтѣ в' тѣзи поливки него подхващали сладки и медени, или злината.

Влѣзва ли ти нѣщо? — Тебе що ти е? кога иска нѣкой да се мѣси в' чужда работа.

Влѣзла му бълха в' ухото. — Има нѣщо безпокойствие.

Влѣзла му в' очитѣ. — Аресала му.

¹⁾ Пушък и дим сж по обикновеннитѣ в' ист. България. У Ески Джумая, казват кадил, а у Дебър—чад.

²⁾ По нѣкога отпушат в-то — царул.